



BIBLIOTECA FAGES DE CLIMENT

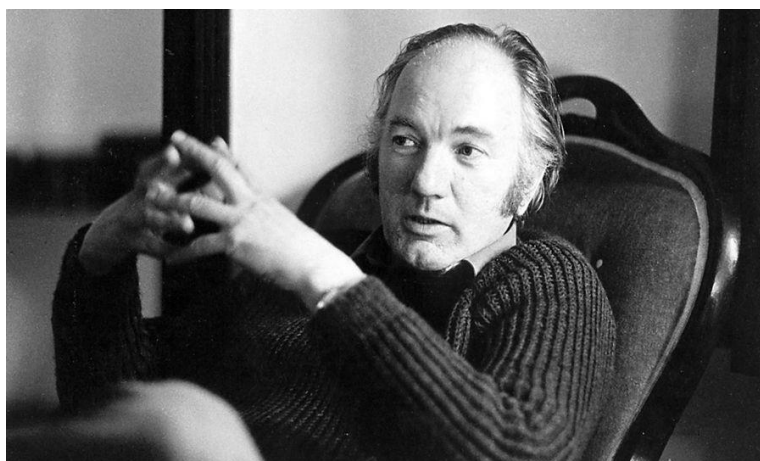
FIGUERES

CLUB DE LECTURA

Curs 2017-18

L'ÀLE

**THOMAS
BERNHAD**



Dilluns, 26 de febrer a 2/4 de 5 de la tarda.

Coordina: Magda Bosch i Rocamora



Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Thomas Bernhard

Va néixer als Països Baixos l'any 1931 i va viure la major part de la seva vida a Àustria, on va morir l'any 1989 a conseqüència d'una llarga malaltia que patiria des de la seva adolescència. Va estudiar al Conservatori de música i d'art dramàtic de Viena, i al Mozarteum de Salzburg, abans de dedicar-se a l'escriptura, primer com a periodista i ben aviat com a novel·lista i dramaturg.

Al llarg de la seva vida es mostraria extremadament crític amb la història contemporània austríaca, i la virulència de les seves denúncies contra la vida pública d'aquest país, que va protagonitzar així bona part de la seva producció literària i teatral, el convertirien en una persona sovint incòmoda per als estaments oficials.

Entre les seves obres que s'han pogut veure als escenaris catalans es poden mencionar les peces teatrals *L'home de teatre*, *A la meta*, *L'ignorant i el dement*, *Senzillament complicat* o *Ritter, Dene, Voss*, *El president*, així com les adaptacions de les seves novel·les *Mestres antics*, *Extinció* o *Tala*.

Es diu que la pentalogia de Thomas Bernhard formada per *L'origen*, *El soterrani*, *L'alè*, *El fred* i *Un nen* és autobiogràfica, però en realitat és tan novel·lesca com memorialístiques les novel·les de l'autor. Per això Thomas, el nen que cau de la bici en aquesta cloenda, no és el nen, sinó...un nen. 'Un nen', es clar, parla de la infància de Bernhard, igual que 'L'origen' parlava del nazisme i 'L'alè' de la malaltia. Però en l'austríac, això és dir poc, o res. Importa més l'avi, omnipresent, i importa molt més l'estil, la mirada. És una veu que veu Com al nen de vuit anys del llibre, a qui la mare castiga amb un vit de bou, al lector no iniciat li pot semblar difícil acceptar el cop estilístic: l'obra és un sol

paràgraf, el text es recargola, la sintaxi és obsessiva. A diferència dels 'Relats autobiogràfics' d'Anagrama, la pentalogia de Bernhard romanina incompleta en català. A 'L'origen' i 'El soterrani', apareguts el 2011 a Edicions del Salobre, El Gall Editor hi suma ara la resta. Tant si es llegeix per ordre com si no, la prosa de la pentalogia no seria el mateix sense la traducció de Clara Formosa. Impecable, treu artificiositat a l'austríac. Per fi se sabrà la veritat: Bernhard és vital, i és vital llegir Bernhard.

El Bernhard poeta

Abans de començar a escriure novel·les i obres de teatre, Thomas Bernhard va publicar sis llibres de poemes, dels quals fins ara només n'havia aparegut una traducció al català, *Nou salms. In hora mortis* (Eumo/Cafè Central, 1995). Setze anys després d'aquesta primera temptativa, Ramon Farrés ha tornat a endinsar-se en els "sognis obscurs" i els "taüts de la nit" de *Sota el ferro de la lluna* (1958), publicat a *L'obriülls* de Leonard Muntaner Editor, col·lecció dirigida pel poeta Arnau Pons.

"El ferro polit de la lluna / et matarà i el peu rígid / d'un ocell gegantí / a qui tu / has confiat el teu dol / a l'hivern", comença un dels poemes del llibre, que de la mateixa manera que *El malogrado* o els escrits autobiogràfics ens situa -potser més aviat ens deixa caure- en un món doblement hostil: el que envolta l'autor ("De nit, a la finestra, / sento la mort dins l'arbre") i el que creix a dins seu, malalt i inclement ("El meu desesper arriba a mitjanit / i em mira com si m'hagués mort fa temps").

